

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2014/2

LIKVIDACE LEPRY/ Společenství pomocníků misijních leprosárií



Nový projekt LL Rehabilitační středisko Ganta v Libérii



V létě má Misionář pohled upřený do dálky: chceme vždy přiblížit dílo, které je sice na kilometry hodně vzdálené, ale blízké našemu srdci! Tentokrát budou informace hlavně o Libérii: když jsem to jméno země poprvé slyšel, musel jsem se podívat na mapu, kde se vlastně v Africe nachází. Až si přečtete následující řádky, pochopíte, proč je možná v Libérii více lidí, kteří znají Vás – dárce z ČR – než u nás lidí, kteří znají někoho v Libérii...

S vděčností za Vaše dary posílám požehnání všem čtenářům!

K v o l n é m u š í ř e n í / w w w . l e p r a . c z

Libérie

Likvidace lepry se chystá na významný krok: po letech spolupráce převezme plnou zodpovědnost za financování projektu Ganta Rehab Center (Rehabilitační středisko Ganta) v Libérii.

O tomto projektu v jedné z nejchudších zemí západní Afriky jsme se již zmínili ve velikonočním vydání Misionáře malomocných,

Libérie je země s celkovou rozlohou 111 380 km², tedy zhruba o třetinu více než Česká republika, ale má pouze 4,5 mil. obyvatel. Na západě je lemována Atlantským oceánem a ve vnitrozemí na východě tvoří hranici pohoří, relativně vysoké, pokryté tropickým lesem. Není to vyprahlá země, i když tam teploty přes den často překračují 30°C.

Obvykle se Libérie spojuje se slovem „občanská válka“ – ta byla před více než 20 lety, přesto její důsledky – společenské i ekonomické – jsou stále přítomné. Místo realizování snu o svobodě (to je význam jména země), nastalo nesmyslné vraždění a vypalování, které trvalo 15 let, a Libérie se z toho ještě nevzpamatovala.

Dnes tu žije na 86% křesťanů (nejvíce jsou zastoupeni metodisté), katolická církev má v Libérii zřízeno jedno arcibiskupství (Monrovia s arcibiskupem Lewisem Zeiglerem) a dvě biskupství (Cape Palmas a Gbarnga). Právě v biskupství Gbarnga, kde je biskupem mladý Anthony Fallah Borwah, se nachází středisko Ganta.



Náš lékař - Pieter de Koning

Hlavním lékařem v Gantě je nizozemský lékař Dr. Pieter de Koning, který má bohaté zkušenosti s léčbou tropických nemocí (a rozvojovou pomocí) v terénu. Během 26 let působil v Surinamu (v období občanské války), kde se poprvé setkal s malomocenstvím, dále působil v Nigérii, Etiopii a nyní již třetím rokem pracuje v Libérii.

„Je velikou výhodou, že rehabilitační středisko Ganta je zřizováno místním biskupstvím, protože máme záštitu církve a tudíž jakousi jistotu, že nedojde k úniku finančních prostředků vinou korupčního jednání apod.“, říká Pieter, a zároveň zdůrazňuje, že cílem střediska není vytvořit závislost místních na zahraniční pomoci, ale naopak, zapracovat je a naučit samostatnosti, aby mohli středisko řídit sami. I proto tvoří většinu personálu místní lidé a často bývalí pacienti.

Dr. Pieter spojil svůj život s prací v terénu, mezi těmi, kteří si pomoci nemohou: *„Chci cítit, že jsem potřebný. Lidé postižení malomocenstvím jsou většinou ti nejchudší z nejchudších a málokdo jim nabízí pomoc, i kvůli stále přetrvávajícímu stigma, které tato nemoc přináší. Zkrátka být v terénu a pomáhat lidem je to, co mne naplňuje.“*



Ganta

Ganta se nachází na severovýchodě v Libérii, u hranic se státy Pobřeží Slonoviny a Guineou, v okrese zvaném Nimba County. Na první pohled nevypadá rehabilitační středisko nijak významně, jeho význam poznáme až zblízka: průměrně se zde nachází 40 pacientů s leprou (včetně pacientů s tzv. otevřenou formou lepry, tj. s výskytem vředů a otevřených ran) a 50 pacientů s TBC (přičemž každý čtvrtý je léčen na tzv. kostní TBC). Dále jsou zde pacienti s onemocněním buruli, malárií a HIV. Mnohem důležitější je, že se jedná o tzv. referenční místo: přivázejí sem pacienti s leprou a tuberkulózou z celé republiky, se kterými si nevědí rady.

Kolem střediska vyrostla leprokolonie, kam se uchýlovali (bohužel stále ještě uchylují) lidé, kteří se nemají kam navrátit. Je téměř neuvěřitelné, že ještě dnes existuje stigma lepry – Božího trestu, který nemocného vylučuje ze společnosti, ba co víc, vylučuje ho i z rodiny!

Středisko Ganta je státem registrované středisko, ale za jeho chod zodpovídá místní biskupství a jeho správou byla pověřena kongregace sester Těšitelek (Consolate Sisters). Díky této italské kongregaci začalo středisko fungovat již v roce 1974, a sestry tohoto řádu (konkrétně sestry Augusta a Paula), zde působí od jeho počátků, přičemž pomáhaly potřebným i během občanské války. Hlavní administrativní pracovníci a jakousi provozní ředitelkou je sestra Augusta, která se těší všeobecnému uznání od lidí i úřadů, a to i díky svým organizačním schopnostem, které dělají z tohoto střediska skutečně fungující společenství.

Lubomír Hajas



Uzdravení malomocného – Saturday

Nedílnou součástí života pracovníků v Gantě jsou výjezdní aktivity (tzv. Field Trips), to znamená výjezdy do okolí (do buše) a s tím spojená péče o pacienty na místě jejich pobytu (prohlídka, podání léků). Naše středisko v Gantě je zodpovědné za léčbu v celém kraji Nimba County. Uvedené výjezdy se podnikají zpravidla dvakrát do měsíce, a to vždy o délce tři až pěti dní. Cílem těchto cest je navštívit blízká i vzdálená místa, která jsou díky džungli odříznuta od přístupu k nemocničním zařízením. Vesnice jsou od sebe vzdálené i desítky kilometrů, a to v prostředí, kde silnice tvoří pouhá zpevněná půda, vymletá koryta řek, vysekaná džungle, nebo naopak se jedná o místa, která vypadají jako měsíční

(Dokončení na další straně)



31. 12. 2012



4. 7. 2014

Uzdravení malomocného – Saturday

(Dokončení z předchozí strany)

krajina. Zde se spolupracuje s místními dobrovolníky, kteří mají na starost kontrolu užívání léků a svolávání lidí k zdravotní prohlídce. Pacienti jsou tak léčeni v místě svého bydliště, pokud se tedy nejedná o vážnější formy lepry. Pokud ano, pak jsou hospitalizováni ve středisku. Jedním z těchto pacientů byl i dvaadvacetiletý Saturday, kterého náš hlavní terénní kontrolor našel v buši před dvěma lety. Saturday měl vážnou formu lepry, obličej měl silně zvráskněný a ostatní končetiny byly postiženy tzv. otevřenou formou onemocnění (otevřené rány). Mladý muž žil v ústraní a styděl se za svůj zjev. Nesl tak břímě, které tato choroba sebou přináší – vyčlenění ze společnosti a život v izolaci. Nyní se mu už daří lépe, stále ještě žije v Gantě a bere léky, ale zlepšení mohou pozorovat všichni, rány se zacelily, i když jizvy po nich zůstaly. Především je ale nyní členem společenství a ustrašený mladík, který se stranil okolí, je už jen stínem a pouhou vzpomínkou...

Lubomír Hajas



Doplnění kontaktů

Stále se snažíme využívat všech dostupných prostředků ke snižování našich provozních nákladů, proto Vás prosíme, používáte-li e-mail a můžete s námi komunikovat elektronicky (děkovný dopis, případně i potvrzení pro daňové účely) prosíme o zaslání Vaší e-mailové adresy spolu s Vaším variabilním symbolem. Zájemcům můžeme posílat i Misionáře malomocných elektronicky! Pište prosím na LL@likvidacelepry.cz

Přednášky LL

Ačkoli se v některých zemích stále potýkáme se stigma-tem společenského vyloučení nemocných leprou, a ne vždy a všude se o lepře veřejně mluví, naše činnost je a má být veřejná. Pokud byste si přáli, abychom Vás navštívili a spolu s Vámi uspořádali přednášku o práci a činnosti LL, neváhejte nás kontaktovat na telefonním čísle (+420) 222 514 201 nebo emailové adrese: LL@likvidacelepry.cz



Konto LL

Likvidace lepry
Josefská 43/4, 118 00 Praha 1
č. účtu: u FIO banky
2400259272/2010

Váš variabilní symbol naleznete na listu s adresou.

Ocenění ČBK pro pana Jiřího Holého



Na Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, při letošní slavnostní mši svaté na Velehradě, byl oceněn pamětní medailí České biskupské konference zakladatel a dlouholetý předseda sdružení Likvidace lepry, o. s. pan Jiří Holý za svou dlouholetou aktivní a prospěšnou činnost v naší organizaci.

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

Vydává: Likvidace lepry
Josefská 43/4, 118 00 Praha 1
Tel. 222 514 201, e-mail: LL@likvidacelepry.cz

Texty, redakce: Vojtěch Eliáš, Lubomír Hajas
Grafika: Magdalena Martinovská
Úprava fotografií: Martin Záhora

Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

K v o l n é m u š í ř e n í / www.lepra.cz